

Rade Serbedzija

Brodovi

Brodovi su plovili ka jugu
brodovi su donosili tugu
brodovi su, zato, da se prate
brodovi su, da se jednon vrate

Brodovi su ranjavali zore
dok si jutron hodila na more
dok si dane cekala na rivi
brodovi su svemu bili krivi

U zivotu, srcu svome zelje
sva ko jednu ispuniti mora
nisan znao, ka i drugi judi
volija san biti nasrid mora

A, sivitovi, vrte se u krugu
sve je isto, ka u mome mistu
morima san utapao tugu
voli san te najvise na svitu

A, jednog dana, vodjen zvizdon mojon
ka i mnogi, umoran da luta
zadnji put san doplovija brodon
dosa san ti sa dalekog puta

Samo san ti pogladija kosu
usnon vrelon dodirnija ti ruku
mojin srcen prosle su oluje
cujes li, u zilama mi bruje

A ti si svoje bilo lice skrila

rukon samo poravnala kosu
nemoj, nemoj, ne stidi se, mila
ti se za me nisi izminila

Ka´ i nekad, gradon cemo proci
za nas vrime nikad stalo nije
obeca´ san, kuci da cu doci
zivi´cemo, isto ka´ i prije